Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

بسم الله الرحمن الرحیم

Коди пурсиш: 72

Ақойид

Шинохти китоби Худованд

Ҳуҷҷияти Қуръон ва фазоъили он

Шинохти халифаи Худованд дар замин

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасоӣ барои зуҳури ӯ

Нависандаи пурсиш:

Алӣ Розӣ

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи пурсиш: Алӣ Розӣ **Тарихи пурсиш:** 14/11/2015

Назари аллома Хуросонӣ дар мавриди ваҳй чист? Бисёрӣ аз мухолифони тавҳид, ваҳйро осмонӣ намедонанд. Бархӣ аз мухолифон ҳам Қуръонро ваҳй намедонанд, балки каломи худи Паёмбар медонанд. Бидуни истинод ба худи Қуръони карим чигуна метавон ваҳёнӣ ва осмонӣ будани Қуръонро исбот намуд? Оё ба ҳазрати Маҳдӣ (а) ҳам ваҳй мешавад?

Посух ба пурсиши шумораи: 1 **Тарихи посух ба пурсиш:** 17/11/2015

Ҳазрати аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло, дар мабҳаси <<Шинохти вопасин Паёмбар>> аз китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> (216), пас аз табйини торихӣ будан ва тавотури беназири Қуръон, эъҷози онро далил бар судури он аз ҷониби Худованд ва дорои чаҳор ваҷҳ донистааст:

Якум инки <<Ба рағми такомули тадриҷии он дар бейсат ва се сол ва ҳолати мутазодди Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам дар амн ва хавф ва мекнат ва фақр ва қарор ва ҳиҷрат ва ҷанг ва сулҳ ва паирӯзӣ ва шикаст ки одатан муқтазии ихтилофи ақволи одамӣ аст, ихтилофе дар он нест ва оҳангӣ воҳид ва собит дорад>>.

Дуввум инки <<Дар ниҳояти фасоҳат ва балоғат аст>>.

Севум инки <<Ҳовии ахборӣ саҳиҳ аз оянда ва улумӣ махфӣ дар замони такомул аст>>.

Чаҳорум инки <<Ҳеҷ таъорузе бо ақл ва ахлоқи фитрӣ надорад>>.

Рӯшан аст ки <<Ҷамъи миёни инҳо барои инсонӣ беиртибот бо Худованд, мақдур нест>> ва бо ин васф, судури Қуръон аз ҷониби Худованд, қатъӣ аст; Хусусан бо лиҳози таҳаддии он ки дар тӯли беш аз чаҳорад қарни гузашта ба рағми вуҷуди давоъӣ фаровон посухе дода нашуда, дар ҳоле ки ин муддат барои посух додан ба он дар сурате ки имкон дошта бошад, кофӣ аст; Бал Қуръон бо

ҳеҷ китобе аз китоби шоъирон, ҳакимон, воъизон ва донишмандон муқоиса намешавад магар инки дар лафз ва маъно бар он бартарӣ дорад ва бо ин авсоф, таҳаккум ва истебъоди сафиҳоне ки ба Худованд ва имкони иртиботи Ӯ бо инсон бовар надоранд, аз эътибори он намекоҳад; Чунонки дар бораи онон фармудааст: ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۝ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ﴾ (Муддасир/ 18-26); <<Ҳароина ӯ андешид ва нақша кашид; Пас марг бар ӯ! Чигуна нақша кашид?! Сипас марг бар ӯ! Чигуна нақша кашид?! Сипас рӯй дар ҳам кашид ва шитобзада амал кард; Сипас пушт намуд ва такаббур варзид; Пас гуфт ин чуз чодуе ки бозгӯ мешавад нест; Ин чуз гуфтори башар нест; Ӯро ба сақар хоҳам расонд>>!

Вонгаҳе рӯшан аст ки Маҳдӣ Паёмбар нест ва бо ин васф, ваҳй ба ӯ имкон надорад, вале ваҳйи ғайи ташрии ба ӯ аз навъе ки ба Марям, модари Мӯсо, Зулқарнайн ва ҳавориён шуд, мумкин аст; Чунонки ҳазрати аллома дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> (с257) дар ин бора тавзиҳ додааст.

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши посухгӯй ба пурсишҳо

